

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/54/2014
Identifikačné číslo spisu:	6014200087
Dátum vydania rozhodnutia:	20.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6014200087.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci žalobcu: DIRBÁK, s.r.o., Sinecká č. 891, Hnúšťa, zastúpeného advokátom JUDr. Róbertom Lakatošom, Daxnerova č. 5, Rimavská Sobota, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, Námestie L. Štúra č. 1, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OOP4-2013/00335/6GP zo dňa 28. novembra 2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/8/2014-19 zo dňa 09. apríla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/8/2014-19 zo dňa 9. apríla 2014 p o t v r d z u j e .

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 71,02 € k rukám advokáta JUDr. Róberta Lakatoša do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd nahradil rozhodnutie žalovaného č. OU-BB-OOP4-2013/00335/6GP zo dňa 28.11.2013 tak, že zmenil výšku uloženej pokuty zo sumy 2000 € na sumu 1000 €. Vo zvyšnej časti ponechal rozhodnutia správnych orgánov nedotknuté. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi čiastočnú náhradu trov konania (v rozsahu 50%) na účet právneho zástupcu žalobcu v sume 329,45 € (z čoho je náhrada trov právneho zastúpenia 294,45 € a náhrada za zaplatený súdny poplatok 35 €) do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

K uloženiu pokuty podľa § 64 písm. b/ zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov došlo po zistení, že žalobca vykonal ťažbu dreva v priebehu mesiacov január a február 2013 v jednotke priestorového rozdelenia lesa (JPRL) 75D holorubným hospodárskym spôsobom bez jej predchádzajúceho vyznačenia a bez písomného súhlasu odborného lesného hospodára (OLH). Uvedená

ťažba dreva mala negatívny vplyv na následný lesný porast a jej realizáciou došlo k narušeniu odolnosti a stability lesného porastu. Porušenia zákona o lesoch (§ 18 ods. 2, § 23 ods. 1 a 3 a § 41 ods. 14) sa žalobca dopustil ohrozením lesov iných vlastníkov a vykonaním ťažby dreva bez jej odsúhlasenia orgánom štátnej správy lesného hospodárstva.

Po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia a postupu správnych orgánov podľa druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 a nasl.) krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je čo do právnej kvalifikácie a preukázania sankcionovaného konania materiálne správne. Ako vecne nesprávny posúdil krajský súd výrok o výške uloženej sankcie, čo v rámci rozhodovania v plnej jurisdikcii napravil sám podľa § 250j ods. 5 OSP nahradením tejto časti napadnutého rozhodnutia žalovaného zmenenou výškou sankcie tak, ako to uviedol vo výroku rozsudku.

Pri znížení uloženej sankcie vychádzal krajský súd zo záveru, že správne orgány nepostupovali pri určení jej výšky (sumy) úplne v súlade s ustanovením § 65 ods. 1 zákona o lesoch, podľa ktorého pri ukladaní pokuty a určení jej výšky podľa § 64 sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob a čas trvania a možné následky porušenia povinností, na spoluprácu a prístup právnických osôb alebo dotknutých fyzických osôb - podnikateľov k odstraňovaniu následkov a k prijatým opatreniam. Uvedené hľadiská žalovaný nedostatočne vyhodnotil, najmä ak nezohľadnil okolnosť, za akej došlo k porušeniu zákona, tiež následnú spoluprácu pri odstraňovaní následkov protiprávneho konania a tiež, ak žalovaný v odvolacom konaní uznal odvolacie dôvody a zúžil rozsah porušenia, mal na túto okolnosť adekvátne reagovať a znížiť sankciu, uloženú prvostupňovým správnym orgánom.

Krajský súd s poukazom na ustanovenie 250j ods. 5 OSP na podklade administratívneho spisu dospel k záveru, že o uložení sankcie malo byť rozhodnuté inak, ako rozhodol žalovaný v odvolacom konaní. Preto sám nahradil rozhodnutie žalovaného v časti výšky uloženej pokuty s tým, že vo zvyšnej časti ponechal rozhodnutia správnych orgánov nedotknuté. Rozsudok krajského súdu teda nahrádza rozhodnutie žalovaného v rozsahu, v ktorom bolo dotknuté. Tento rozsah krajský súd uviedol vo výroku rozsudku s tým, že sa dotkol výroku rozhodnutia žalovaného tak, že zmenil výšku uloženej pokuty zo sumy 2000 € na sumu 1000 €. Krajský súd vzhľadom na požiadavku hospodárnosti konania nevidel dôvod na zrušenie rozhodnutia žalovaného. Skutkový stav považoval za dostatočne zistený, správne bolo aj právne posúdenie veci čo do kvalifikácie sankcionovaného konania. Krajský súd preto v rámci rozhodovania v plnej jurisdikcii využil moderačné oprávnenie a nahradil rozhodnutie žalovaného vlastným a to len v časti výšky uloženej pokuty. V odôvodnení rozsudku poznamenal, že pri preskúmaní výšky uloženej pokuty treba vychádzať zo základných rovín pôsobenia sankcie - individuálnej, generálnej, výchovnej, preventívnej a represívnej. Pokuta by mala plniť jednak úlohu výchovnú, ale aj represívnu. Krajský súd mal zato, že sankcionovanie žalobcu aj po znížení výšky sankcie splní úlohu výchovnú, zároveň preventívnu; pokuta bude dostatočne citeľná aj v majetkovej sfére žalobcu, keďže krajský súd neznížil pokutu na maximálnu spodnú hranicu (165 €), keď za primeranú považoval pokutu vo výške 1000 €, sledujúc aj represívnu úlohu pôsobenia sa sankcie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalovaný odvolanie. Navrhol ho zmeniť a žalobu zamietnuť. Uviedol, že skutočnosťou zníženia rozsahu zákonných ustanovení, porušenia ktorých sa mal žalobca dopustiť a prípadným vplyvom uvedenej skutočnosti na výšku pokuty sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal. Dospel k záveru, že pokuta 2000 € bola uložená blízko spodnej hranice vymedzenej v § 64 zákona o lesoch a že vzhľadom na závažnosť porušenia ustanovení zákona o lesoch zmena výroku napadnutého rozhodnutia v odvolacom správnom konaní nemôže ovplyvniť výšku uloženej pokuty. Nesprávne vymedzenie ustanovení zákona o lesoch vo výroku prvostupňového rozhodnutia nemohlo byť dôvodom pre zníženie výšky uloženej pokuty, pretože tým nebola znížená závažnosť konania žalobcu, ako aj jeho negatívne následky.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny a vydaný na základe dostatočne zisteného skutkového stavu. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v sume 71,02 € za podané vyjadrenie. Uviedol, že vzhľadom na zistený skutkový stav už žalovaný ako odvolací správny orgán mohol s poukazom na okolnosti, majúce podstatný vplyv na

porušenie zákona o lesoch zo strany žalobcu už sám pokutu, uloženú správnym orgánom prvého stupňa primerane znížiť. Podľa názoru žalobcu krajský súd správne prihliadol na podstatnú okolnosť, že pri ťažbe v JPRL vychádzal žalobca zo zjavne chybného vyznačenia rozsahu ťažby. Nesprávnosť vyznačenia ťažobnej hranice medzi JPRL bola zistená až dodatočne po uskutočnenej dražbe. Táto okolnosť bola najprv riešená dohodou dotknutých strán vo forme odškodnenia Pasienkovej spoločnosti Priboj v naturálnej forme a taktiež zalesnením holiny a vykonaní hygieny porastu. Napriek uvedenej dohode bolo začaté vo veci správne konanie, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie, ktoré v rámci odvolacieho konania zmenil žalovaný a ktorého preskúmavanie je predmetom tohto súdneho konania. Objektívne bola preto vykonanými dôkazmi podľa názoru žalobcu zistená nižšia miera zavinenia a spočívajúca v porušení zákona len v uplatnenom spôsobe ťažby v ktorom smere žalobca opätovne poukazuje na to, že spôsob obhospodarovania lesných pozemkov a v danom prípade aj spôsob ťažby formou holorubu určil v súvislosti s predmetnou ťažbou práve odborný lesný hospodár a v súlade s jeho pokynmi bola potom ťažba aj vykonávaná. Krajský súd preto správne zistiac objektívne menší rozsah porušenia príslušných ustanovení zákona o lesoch a taktiež po zistení účinnej ľútosti zo strany žalobcu prehodnotil výšku uloženej pokuty a túto primerane znížil na polovicu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení § 246c ods. 1 vety prvej OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Predmetom súdneho preskúmavacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného č. OU-BB-OOP4-2013/00335/6GP zo dňa 28.11.2013, ktorým podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zmenil výrok rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Rimavskej Sobote č. 2013/00167/An zo dňa 03.07.2013 v bode I. tak, že „Obvodný lesný úrad v Rimavskej Sobote v súlade s § 64 písm. b/ zákona o lesoch a § 46 správneho poriadku ukladá žalobcovi pokutu vo výške 2000 € a porušenie § 18 ods. 2, § 23 ods. 1 a 3 a § 41 ods. 14 zákona o lesoch" Uvedenou zmenou došlo k vypusteniu porušenia zákona o lesoch v jeho § 64 písm. g/.

Orgán štátnej správy lesného hospodárstva uloží pokutu od 165 € do 99 580 € právnickej osobe alebo fyzickej osobe - podnikateľovi, ktorá: b) neplní povinnosti pri ťažbe, preprave dreva a jeho uskladňovaní alebo pri sprístupňovaní lesa a využívaní lesných ciest, g) neplní iné povinnosti ustanovené týmto zákonom alebo uložené na jeho základe, alebo opatrenia orgánov štátnej správy lesného hospodárstva a lesníckej ochrannárskej služby (§ 64 písm. b/ a g/ zákona č. 326/2005 Z. z.).

Pri ukladaní pokuty a určení jej výšky podľa § 64 sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob a čas trvania a možné následky porušenia povinností, na spoluprácu a prístup právnických osôb alebo dotknutých fyzických osôb - podnikateľov k odstraňovaniu následkov a k prijatým opatreniam (§ 65 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z. z.).

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní).

Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti (§ 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní).

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutí, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov

konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. (§ 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní).

Ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy (§ 250i ods. 2 OSP).

Vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom (§ 250j ods. 5 OSP).

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 1 a 2 OSP).

V správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods. 1 OSP). Sudy v správnom súdnictve prejednávajú na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa so skutkovým stavom veci usúdil, že bol daný zákonný dôvod na to, aby správny súd rozhodol v danej veci v plnej jurisdikcii. Krajský súd sa pri rozhodovaní dôsledne riadil zákonnými hľadiskami, na ktoré je potrebné prihliadať pri určení výšky pokuty - závažnosť, spôsob a čas trvania a možné následky porušenia povinností, na spoluprácu a prístup právnických osôb alebo dotknutých fyzických osôb - podnikateľov k odstraňovaniu následkov a k prijatým opatreniam, odškodnenie postihnutých subjektov v naturálnej forme, zalesnenie holiny, vykonanie hygieny porastu. Výška sankcie aj po znížení krajským súdom na sumu 1000 € nie je v zanedbateľnej sume a pri zákonom rozpätí výšky pokuty (podľa § 64 ods. 1 zákona o lesoch je to od 165 € do 99 580 €) nejde o pokutu, uloženú na dolnej hranici uvedeného rozpätia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu s citáciou dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvorili dostatočné východisko pre výrok rozsudku krajského súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s rozsudkom krajského súdu v celom rozsahu stotožnil.

S poukazom na uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalovanému, ktorý bol v súdnom odvolacom konaní neúspešný, uložil, aby žalobcovi zaplatil trovy súdneho odvolacieho konania. Priznaná suma 71,02 € pozostáva z polovičnej náhrady za jeden úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu - 134 € + 8,04 € : 2 - tak, ako bola náhrada trov odvolacieho súdneho konania uplatnená písomne (§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.